คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1748/2505

อัยการจังหวัดระยองโจทก์ นางซ่วน มุ่งหามณีจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ที่ดิน มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

สิทธิครอบครองที่จะคุ้มครองตลอดถึงผู้รับโอนด้วย ตามประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา 4 นั้น ผู้โอนจะต้องได้มาซึ่งสิทธิครอบครองก่อนวันใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยเข้ายึดถือครอบครองที่ดินของรัฐโดยจำเลยไม่มีสิทธิครอบครองและไม่ได้รับอนุญาต เมื่อจำเลยรับว่าไม่มีสิทธิครอบครองเมื่อประกาศใช้ประมวลกฎหมายที่ดินถึง 3 ปีแล้ว โดยอ้างว่าซื้อที่รายนี้จากผู้อื่น จำเลยก็มีหน้าทีนำสืบใช้ได้ความว่า ผู้ขายมีสิทธิครอบครองมาก่อนใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน จึงจะได้รับความคุ้มครองตาม 4 นั้น ผู้โอนจะต้องได้มาผู้อื่นจำเลยก็มีหน้าที่นำสืบใช้ได้ความว่า ผู้ขายมีสิทธิครอบครองมาก่อนใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน จึงจะได้รับความคุ้มครองตามมาตรา 4 นั้นโจทก์ฟ้องว่า จำเลยบังอาจเข้ายึดถือครอบครองก่อสร้างที่ดินของรัฐบาลที่ป่าบริเวณหัวหนองหลง โดยจำเลยไม่มีสิทธิครอบครองและไม่ได้รับอนุญาต และจำเลยบังอาจแผ้วถางป่าบริเวณหัวหนองหลงซึ่งเป็นป่าที่ยังไม่เคยถูกแผ้วถางมาก่อนเลย โดยไม่ได้รับอนุญาต ฯ ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๙, ๑๐๘ กับพระราชบัญญัติป่าไม้ ฯ จำเลยให้การรับว่าได้เข้าครอบครองที่ดินรายนี้จริง แต่ปฏิเสธว่าไม่ได้แผ้วถาง โดยได้ซื้อที่ดินเมื่อมีผู้แผ้วถางแล้ว ศาลชั้นต้นฟังว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา ๙, ๑๐๘ พระราชบัญญัติป่าไม้ พ.ศ. ๒๔๘๙ มาตรา ๕๔, ๗๒ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๘๕ มาตรา ๑๔ ลงโทษทั้งสองฐาน จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ฟังว่า จำเลยได้ซื้อที่ดินมาจากผู้ที่ครอบครองมาก่อนและแผ้ว และจำเลยไม่มีเจตนาฝ่าฝืนกฎหมายที่โจทก์ฟ้อง ยังไม่มีความผิด พิพากษากลับ ให้ยกฟ้องโจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่า ได้ความตามที่จำเลยนำสืบว่า ที่ดินนี้จำเลยรับซื้อไว้จากคนอีสาน ตั้งแต่กลางปี พ.ศ. ๒๕๐๐ สภาพของที่ดินในตอนรับซื้อแสดงว่าเป็นที่ดินที่แผ้วถางมาก่อนแล้ว คดีฟังไม่ได้ว่าจำเลยแผ้วถางป่าอันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ที่โจทก์ขอมา แต่ในข้อหาฐานเข้ายึดถือครอบครองที่ดินของรัฐตามประมวลกฎหมายที่ดินนั้น จำเลยรับแล้วว่าได้เข้าครอบครองที่ดินนี้จริง โดยซื้อเมื่อมีผู้แผ้วถางไว้แล้ว แต่จำเลยไม่สามารถนำผู้ที่ขายมาเป็นพยานประกอบข้ออ้าง จึงทราบไม่ได้วาผู้ขายได้เข้าครอบครองก่อนหรือหลังประกาศใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน สิทธิครอบครองที่จะคุ้มครองตลอดถึงผู้รับโอนตามประมวลกฎหมายที่ดินมาตรา ๔ นั้น ผู้โอนจะต้องได้มาซึ่งสิทธิครอบครองก่อนวันใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน คือ วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๔๘๗ และมาตรา ๙ ก็บังคับไว้ว่า ถ้ามิได้มีสิทธิครอบครองหรือมิได้รับอนุญาต ฯ ห้ามมิให้เข้าไปยึดถือครอบครอง จำเลยรับว่าได้เข้าครอบครองที่ดินรายนี้ภายหลังใช้ประมวลกฎหมายที่ดินถึง ๓ ปีแล้ว จึงมีหน้าที่ต้องนำสืบแสดงให้เห็นว่าผู้ขายให้แก่จำเลยมีสิทธิครอบครองมาก่อนใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน จึงจะได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๔ แต่จำเลยนำสืบฟังไม่ได้จึงต้องถือว่าที่ดินรายนี้เป็นของรัฐ จำเลยเข้ายึดถือโดยไม่มีสิทธิครอบครองหรือได้รับอนุญาตต้องมีความผิดตามประมวลกฎหมายที่ดิน มาตรา ๙, ๑๐๘

องค์คณะ

เจน เวชศิลป์ · ประมูล สุวรรณศร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · https://www.thaideka.online/deka/1748/2505